

Sygn. akt IX Pz 68/15

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2015r

Sąd Okręgowy w Gliwicach - Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku IX Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Janina Kościelniak

Sędziowie: SSO Iwona Nowak

SSO Mariola Łącka

Protokolant: Dagmara Mazurkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 15r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. K. (K.)

przeciwko (...) S.A. Kopalni (...) - J." w J.

o rentę wyrównawczą

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju IV Wydziału Pracy z dnia 30 lipca 2015r. sygn. akt IV P 208/12

postanawia:

oddalić zażalenie

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Iwona Nowak SSO Janina Kościelniak SSO Mariola Łącka

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30.07.2015r. Sąd Rejonowy w Jastrzębiu – Zdroju oddalił wniosek pozwanej o wykładnię (wyjaśnienie) wyroku wydanego w niniejszej sprawie w dniu 24.04.2013r.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd I instancji wskazał, że zgodnie z art. 352 kpc, Sąd który wydał wyrok rozstrzyga postanowieniem wątpliwości co do jego treści. Zdaniem Sądu Rejonowego w warunkach niniejszej sprawy brak jest jakichkolwiek wątpliwości co do treści samego wyroku. Wskazane przez Sąd podstawy faktyczne i prawne wydania rzezonego wyroku zawarte zostały w uzasadnieniu przedmiotowego wyroku i podlegały kontroli w toku postępowania apelacyjnego. Wszelkie zarzuty, tak w zakresie naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego, strona winna wnosić w toku postępowania apelacyjnego, nie zaś w drodze żądania wyjaśnienia wyroku.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Jastrzębiu – Zdroju wniosła pozwana i zaskarżając je w całości, zarzuciła :

1. błędną wykładnię art. 352 kpc poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że wyjaśnienie wyroku dotyczy wyłącznie „treści samego wyroku” podczas gdy art. 352 kpc obejmuje zarówno sentencję jak i uzasadnienie.

2. błędną ocenę stanu faktycznego poprzez przyjęcie, że w „warunkach niniejszej sprawy brak jest jakichkolwiek wątpliwości”, podczas gdy wątpliwości takie występują.

W związku z powyższymi zarzutami pozwana wniosła o:

1. uchylene zaskarżonego postanowienia,
2. zasądzenie kosztów sądowych i zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia pozwana podniosła, że wątpliwość dotycząca wyroku z dnia 24.04.2013r., a wymagająca wyjaśnienia na podstawie art. 352 kpc dotyczy sprzeczności pomiędzy orzeczeniem w wyroku kwot wyliczonych według dwóch pracowników porównawczych a treścią uzasadnienia, w którym wyjaśniono, że kwoty te zostały wyliczone według trzech pracowników porównawczych.

Pozwana podniosła, że w zaskarżonym postanowieniu Sąd odniósł się wyłącznie do treści samej sentencji wyroku, podczas gdy wyjaśnienie w oparciu o art. 352 kpc powinno obejmować sentencję wraz z uzasadnieniem.

Zdaniem pozwanej w wyroku z dnia 24.04.2013r. występuje podstawowa niejasność, dotycząca kwestii, czy Sąd wydał wyrok w oparciu o dwóch, czy też o trzech pracowników porównawczych. Problematyka ta miała zasadnicze znaczenia dla dalszych spraw, które toczyły się już po wydaniu przedmiotowego wyroku i ponownie powraca w sprawie aktualnie toczącej się przed Sądem Rejonowym. Pozwana podkreśliła, że celem wykładni jest wyjaśnienie co do zasad postępowania w przyszłości w sytuacjach podobnych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 352 kpc, sąd który wydał wyrok, rozstrzyga postanowieniem wątpliwości co do jego treści. Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji, że treść przedmiotowego wyroku nie wymaga wykładni w rozumieniu powołanego przepisu.

Konieczność dokonania wykładni, której podlega zarówno sentencja wyroku, jak i jego uzasadnienie, zachodzi wówczas, gdy jego treść jest sformułowana w sposób niejasny, uniemożliwiający jednoznaczne zrozumienie jego tekstu, czyli w sposób, który może budzić wątpliwości co do samego rozstrzygnięcia, zakresu powagi rzeczy osądzonej, a także sposobu jego wykonania. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8.05.2013r. sygn. I UZ 6/11, LEX nr 1380865; postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 lipca 2001r. sygn. II SAB 57/98, LEX nr 75533).

Z kolei sprzeczność między sentencją wyroku a uzasadnieniem musi stać się źródłem wątpliwości przy wykonywaniu tego wyroku. (por. częściowo aktualną tezę wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1970 r. sygn. III CRN 114/70, LEX nr 1672013).

Zdaniem Sądu Okręgowego, tego typu okoliczności w rozpoznawanej sprawie nie zachodzą. Zarówno samo rozstrzygnięcie, jak i jego uzasadnienie nie wywołują wątpliwości interpretacyjnych co do treści wyroku, natomiast sprzeczność zachodząca pomiędzy sentencją wyroku a jego uzasadnieniem wskazana przez pozwaną w zażaleniu, nie powoduje wątpliwości przy wykonaniu przedmiotowego wyroku.

Z treści wyroku jednoznacznie bowiem wynika jakie kwoty zostały zasądzone na rzecz powoda tytułem renty wyrównawczej za poszczególne miesiące za okres od lipca 2010r. do marca 2013r., a także jaka kwota została zasądzona tytułem bieżącej renty wyrównawczej począwszy od kwietnia 2013r. W wyroku określono także początkową datę odsetek należnych od poszczególnych kwot oraz termin płatności bieżącej renty miesięcznej, należnej wraz z ustawowymi odsetkami, w przypadku opóźnienia w zapłacie.

Treść powyższego wyroku została zatem sformułowana w taki sposób, że nie powinna budzić żadnych wątpliwości stron przy jego egzekwowaniu. Podkreślić należy, że sama pozwana nie podnosi zarzutu, że powód egzekwuje powyższy wyrok niezgodnie z jego treścią, lecz wskazuje, że celem wykładni ma być wyjaśnienie w jaki sposób należy wyliczać rentę wyrównawczą w innych toczących się aktualnie sprawach oraz następnym jakie w przyszłości powód może wytoczyć przeciwko pozwanej.

Ponadto zarówno we wniosku o wykładnię jak i w zażaleniu pozwana sama wskazuje, że kwoty zasądzone wyrokiem zostały ustalone na podstawie wyliczenia renty wyrównawczej, sporządzonego przez pozwaną w oparciu o zarobki dwóch pracowników, a zatem także sposób wyliczenia renty zasądzonej wyrokiem jest dla pozwanej oczywisty.

Faktem jest, że wysokość renty wyrównawczej w kwotach zasądzonych wyrokiem została ustalona na podstawie wyliczenia sporządzonego przez pozwaną w oparciu o zarobki dwóch pracowników porównawczych, wskazanych przez powoda, a nie trzech jak podano w uzasadnieniu wyroku. Jednakże sprzeczność ta nie ma żadnego wpływu na wykonanie przedmiotowego wyroku, a tym samym nie może być uznana za źródło wątpliwości przy jego wykonaniu, wymagających wykładni wyroku i jego uzasadnienia.

Ponadto wbrew twierdzeniom pozwanej zawartym w zażaleniu, Sąd I instancji nie poprzestał na odniesieniu się wyłącznie do treści wyroku, lecz wskazał również w zaskarżonym postanowieniu, że przyjęte przez Sąd podstawy faktyczne i prawne wydania przedmiotowego wyroku, zostały zawarte w jego uzasadnieniu i podlegały kontroli w toku postępowania apelacyjnego.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, że wszelkie zarzuty dotyczące naruszenia zarówno przepisów prawa procesowego jak i materialnego, pozwana powinna podnosić w toku postępowania apelacyjnego, a nie w drodze wyjaśnienia wyroku.

Zdaniem Sądu Okręgowego, jeżeli pozwana miała wątpliwości co do sposobu ustalenia przez Sąd wysokości renty wyrównawczej, wobec treści uzasadnienia wyroku, to powinna w apelacji podnieść zarzut sprzeczności ustaleń Sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym w tym zakresie lub naruszenia art. 328 § 2 kpc, tymczasem pozwana takich zarzutów nie postawiła. Wręcz przeciwnie, w apelacji pozwana w ogóle nie kwestionowała sposobu wyliczenia renty wyrównawczej i jej wysokości, co zdaniem Sądu oznacza, że nie miała w tej kwestii żadnych wątpliwości.

Ponadto zdaniem Sądu Okręgowego, kwestia ilości pracowników porównawczych przyjętych do obliczenia renty wyrównawczej, nie jest kwestią niezmienną. Jak wskazuje pozwana w uzasadnieniu zażalenia, w praktyce orzecniczej na ogół przyjmuje się do wyliczenia renty trzech pracowników porównawczych, jednakże w zależności od okoliczności faktycznych konkretnej sprawy liczba pracowników porównawczych może być inna. Fakt, że w niniejszej sprawie przyjęto do wyliczenia renty dwóch pracowników porównawczych, nie oznacza, że w kolejnych sprawach toczących się pomiędzy stronami, na skutek zmiany stosunków, liczba pracowników porównawczych musi pozostać niezmienną. Sama pozwana wskazuje w uzasadnieniu zażalenia, że w kolejnej sprawie toczącej się pomiędzy stronami, Sąd przyjął do wyliczenia renty trzech pracowników porównawczych. Liczba pracowników porównawczych przyjętych do wyliczenia renty w przyszłości, będzie zatem zależała od okoliczności faktycznych w konkretnej sprawie, ewentualnie od uzgodnień poczynionych w tej kwestii przez same strony.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanej jako bezzasadne na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Iwona Nowak SSO Janina Kościelniak SSO Mariola Łącka